

LE MANS UNIVERSITY
FACULTY OF LAW, ECONOMICS AND MANAGEMENT
(Le Mans, France)

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE

**ANTI-CRISIS MANAGEMENT:
STATE, REGION, ENTERPRISE**

November 17th, 2017

Proceedings of the Conference

Part III

**Le Mans
2017**

Organising Committee

Xavier Fairise	Dr. of Economy, Professor, Vice Dean for Economics and Management, Le Mans University, France;
Ahmed Tritah	Dr. of Management and Administration, Associate Professor of Management, Le Mans University, France;
Andrzej Pawlik	Dr. Hab., Profesor, Head of the Institute for Entrepreneurship and Innovation, University named after Jan Kochanowski in Kielce, Poland;
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Department of Personnel Management and Labour Economics Zhytomyr State Technological University, Ukraine;
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova;
Natia Gogolauri	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Business Sul Khan-Saba Orbeliani Teaching University, Georgia;
Martina Diesener	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Economics and Management Science, Universitat Leipzig, Germany;
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland;
Shaposhnykov Kostyantyn	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine;
Yuliana Dragalin	Ph.D, Dr. of Economics, As. Professor, Dean of Faculty of Economic Sciences, Free International University, Moldova

International Scientific Conference Anti-Crisis Management: State, Region, Enterprise: Conference Proceedings, Part III, November 17th, 2017. Le Mans, France: Baltija Publishing. 176 pages.

CONTENTS

CROSS-BORDER COOPERATION AND REGIONAL ECONOMY: RISKS AND BENEFITS

Ажаман І. А. НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЕКОНТУРИЗМУ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	1
Воронков А. А. МАТЕМАТИЧЕСКОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ АГЛОМЕРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ	4
Гринчук Ю. С., Коваль Н. В. АНАЛІЗ СТАНУ РЕГІОНАЛЬНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ ЯК СКЛАДОВА АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	6
Дубницький В. І., Дробот С. А. ЕКОНОМІЧНА ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ – ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	9
Zinchenko O. A. INFORMATION TRANSPARENCY AS A COMPONENT OF POSITIVE IMAGE OF THE REGION.....	12
Колесник Т. В. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ МІЖРЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	14
Petrenko K. V., Honcharova O. M., Mykytiuk O. P. ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF DEPRESSED REGIONS	17

ENVIRONMENTAL ECONOMICS AND MODERN ENVIRONMENTAL ISSUES

Barvinskiy A. V., Tykhenko R. V. ECONOMIC AND ECONOMIC ISSUES OF LAND CONSERVATION OF POLISSYA AGROLANDSCAPES.....	20
Vorobiov M. V., Pitsina I. G. PROSPECTS OF USING ALTERNATIVE LOCAL GAS FUELS FOR NATURAL GAS REPLACEMENT IN UKRAINE	22
Наврышук В. В., Лисова Н. О. GEOSPATIAL FEATURES OF LAND USE IN THE HUSIATIN DISTRICT OF TERNOPIL REGION.....	23
Горлачук В. В., Белінська С. М. ФОРМУВАННЯ РИНКУ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ВЛАСНИКІВ ПАЇВ	26
Крисак А. І. СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН ЩОДО ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	29
Marekha I. S. ECOLOGICAL MENTALITY AND ITS ECONOMIC IMPLICATIONS	31
Mudrak D. D., Skrypnyk N. E. THE MUTUAL EXCLUSION PROBLEM OF ECONOMIC GROWTH AND SUSTAINABILITY	33
Razovskiyy Yu. V., Suhina O. M. DEVELOPMENT OF THE THEORY OF DAMAGE FROM ENVIRONMENTAL POLLUTION: FROM MONORESOURSE – TO THE ECOSYSTEM APPROACH.....	35
Скрипник Н. Є., Сірокваша К. В. ПЕРСПЕКТИВИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ З ЄС У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	38

Thus, information transparency is a component of the image of the region as the most conducive to doing business. As a prospect of further research, it is interesting to transform a positive image into a regional brand and provide conditions for its promotion in the global information space on the basis of transparency and cooperation between government and business.

References:

1. Organizational and economic mechanisms of development of the financial system / edited by M. Bezpartochyi / ISMA University. – Riga: “Landmark” SIA, 2016. – 222 p.
2. Концепція Державної цільової економічної програми розвитку інвестиційної діяльності // Розпорядження Кабінету Міністрів України від 29.09.2016 № 1900
3. Commission Recommendation of 16 May 2002 2002/590/EC “Statutory Auditor’s Independence in the EU: A Set of Fundamental Principles” [Electronic resource]. – Access mode: <http://eurlex.europa.net/LexUriServ/LexUriServ.do>

**Колесник Т. В., к.е.н., доцент кафедри,
Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна**

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ МІЖРЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Інтеграцію України до Європейського Союзу визнано одним з пріоритетних завдань української державної політики, але в умовах економічної кризи та дестабілізації соціально-економічного розвитку України неухильно зростає необхідність розробки ефективної державної регіональної політики, спроможної сформулювати сприятливі передумови для успішного впровадження модернізаційних перетворень у кожному регіоні, стати запорукою підвищення рівня та якості життя людини. Сьогодні представники публічної влади, експертне середовище та громадськість усвідомлюють потребу інституційного наближення України до європейських стандартів регіонального розвитку.

Сучасний стан нормативно правового регулювання регіонального розвитку є доволі складний і непогоджений з точки зору ієрархії влади. В цю систему залучено велику сукупність державних органів без взаємної погодженості правових повноважень і дій. Зокрема, правове регулювання господарської діяльності в цілому сьогодні здійснюється [2]:

1. Президентом України, укази якого встановлюють концептуальні напрями державної регіональної політики, коригуючи дії щодо міжбюджетних відносин, визначення пріоритетних чи депресивних регіонів, селективної підтримки тих чи інших регіонів тощо.

2. Верховною Радою, який вищим законодавчим органом, приймає сукупність законів з регулювання різноманітних аспектів правовідносин у сфері регіонального розвитку.

3. Конституційним Судом України, який своїми рішеннями дає правову оцінку вже прийнятим законодавчим актам і часто змушує здійснювати їх коригування у відповідності нормам Конституції України.

4. Кабінетом Міністрів України, що трансформує вже прийняті закони і президентські укази в нормативні приписи дій конкретних міністерств і відомств, а також регіональних органів влади.

5. Міністерствами і відомствами, які теж мають право видавати відповідні підзаконні акти, які здебільшого в інструктивній формі визначають процедурно-технологічні аспекти дій з реалізації затверджених законотворчих норм, документальні форми звітності тощо.

6. Обласні Ради регіонів, які на своїх сесіях приймають комплекс нормотворчих норм щодо бюджетного регулювання розвитку територій, забезпечення потреб населення в продукціях і послугах, охорони навколишнього середовища тощо [1].

Правове регулювання міжрегіонального співробітництва тісно пов'язане із формуванням цілісної системи господарського законодавства, яке покликане створити цілісний масив нормативно-правових актів, що вміщає єдині концептуальні уявлення про сутність, зміст і форми управлінської діяльності як в державі в цілому, так і її регіонах. Вирішення цих завдань стає можливим у тому випадку, коли організація нормотворчого процесу буде спиратися на єдину, підтриману усіма суб'єктами влади концепцію регулювання регіонального розвитку. Єдина для усіх суб'єктів влади концепція, дозволяє провести інвентаризацію чинного законодавства та виявити його відповідності дії економічних законів, розробити практичні заходи щодо його упорядкування.

В даному випадку виникає потреба переглянути підхід до правової політики відносно регіонів, формуючи його на науково визначених системних засадах [4].

Не менш важливим є дотримання відповідної технології здійснення нормотворчих процедур: здійснення регіональними структурами чи їх представниками в парламенті законодавчої ініціативи щодо внесення у Верховну Раду відповідних законів чи пропозицій по доповненню діючих; розгляд у комітетах Верховної Ради внесених законів чи доповнень до діючих та обов'язкове їх погодження з органами регіональної влади; прийняття чи відхилення пропозицій; врахування результатів опитування верств населення регіонів про доцільності пропонованих в проектах законів норм і правил; формування та необхідності тимчасових робочих груп (за участю представників влади регіонів) при обговоренні у Комітетах Верховної Ради пропонованих до прийняття законів, чи доповнень до існуючих. щодо міжрегіонального рівня, то в Законі про територіальний розвиток повинні бути виписані комплектація і функції Рад міжрегіонального розвитку, які при цьому не знижують компетенції обласних Рад регіонів [6].

Зокрема, Рада міжрегіонального розвитку повинна мати наступні повноваження: – розглядати і оцінювати соціально-економічний стан економічного району, його умови і забезпечувати цими даними регіональні інформаційні системи; – у відповідності з вимогами державної регіональної політики розробляти і приймати концепцію міжрегіонального розвитку і індикативний план розвитку економічного району, тобто його стратегічну і оперативну програми; – координувати завдання економічного розвитку макрорегіону, забезпечувати погодження державних і місцевих інтересів, а також інтересів регіонів, що до нього входять; – пропонувати конкретні щодо етапів і строків реалізації програм і підпрограм в частині використання ресурсів; – проводити експертизу державних, галузевих, регіональних і міжрегіональних концепцій і планів розвитку територій макрорегіону; – брати участь у вирішенні кризових ситуацій в соціальній і економічній сферах; – залучати ресурси для господарської діяльності економічного району і для здійснення програм розвитку; – проводити іншу

діяльність, що передбачається чинним законодавством та існуючими правовими нормами [5].

Концепція закону про управління регіональним розвитком, повинна вміщувати такі першочергові положення: перелік та зміст механізмів і процедур організації і здійснення управлінської діяльності в економіці регіону; визначення регіонального управління як окремого суспільного виду зі своєю науково-теоретичною базою, функціональною призначеністю, механізмами регулювання соціально-економічних відносин на підпорядкованих територіях; ефективність регіонального управління підтверджується пропорційним і комплексним розвитком регіональної економіки в рамках виваженої регіональної політики центру і самих регіонів; визначення функціональних обов'язків регіональних органів влади для здійснення регулювання пропорцій економічного відтворення, ефективного використання місцевих природно-сировинних ресурсів та у формуванні власних бюджетів розвитку; окрема норма пропонованого закону повинна визначити і закріпити рівні управління: державний, міжрегіональний, власне регіональний, місцеве самоврядування з обґрунтуванням функцій, управлінських структур, сфер впливу на кожному із них; загальним (єдиним) органом управління в регіоні (області) повинна бути Рада регіонального розвитку з визначення процедури його створення і механізмом функціонування [1].

Закон про бюджетне регулювання повинен закріпити такі принципові положення, як: бюджетне регулювання за змістом передбачає таке встановлення пропорцій регулюючих доходів (податків), які забезпечують здійснення самих міжбюджетних відносин між усіма рівнями влади і управління макрорегіону; бюджетне регулювання здійснюють і державні, і регіональні, і місцеві органи управління; законодавчі норми повинні вміщувати в собі усі договірно-погоджувальні механізми і процедури, що передбачають добровільність, рівноправність і взаємну відповідальність сторін міжбюджетних відносин; суб'єктами відносин, що виникають законодавчо слід закріпити норми, що у процесі бюджетного регулювання приймають участь не тільки держава і регіони, але й органи місцевого самоврядування; закон повинен також передбачати можливість цільової фінансової підтримки з боку держави окремих регіональних проектів у формі міжбюджетних трансфертів, які можуть відрізнятися як цільовим призначенням, так і методикою розрахунку, а також механізмами їх надання та використання;

Таким чином, така модель організації території країни дозволить :

1) здійснити укрупнення базових адміністративно-територіальних одиниць – рад у громади з дотриманням принципу первинності місцевого самоврядування; 2) досягти чотирьохрівневої територіальної системи регіонального управління: громада, район, регіон, макрорегіон з визначенням компетенції, функцій і повноважень по кожній територіальній одиниці відповідного рівня; 3) ліквідувати на районному і регіональному рівнях органи існуючих державних адміністрацій і передачу їх функцій органам місцевої влади у відповідності з європейською хартією місцевого самоврядування; 4) удосконалити механізми управління на всіх територіальних рівнях та досягти оптимізації їх структури.

Література:

1. Мазур, А.Г. Міжрегіональний економічний розвиток та проблематика його регулювання / А.Г. Мазур, Т.В. Колесник, О.Г. Підвальна, О.Г. Заболотний. – Вінниця: Вінницька газета, 2011. – С. 71.

2. Сторожнянська, І. Міжрегіональний інституційний розвиток: тенденції і проблеми. І. Сторожнянська – Львів: ІРД, 2011. – 321 с.

3. Пепа, Т.В. Сучасна парадигма регіонального розвитку продуктивних сил економічного простору України. / Т.В. Пепа. – Черкаси: Вертиком. 2012. – 530 с.
4. Єрмакова О.А. Регіон як самостійний суб'єкт міжнародних економічних відносин – О.А. Єрмакова // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – № 4. – С. 169–175.
5. Сторожнянська, І. Міжрегіональний інституційний розвиток: тенденції і проблеми. – Львів: ІРД, 2011. – 321 с.
6. Пепа, Т.В. Регіональна динаміка і трансформація економічного простору України. – / Т.В. Пепа – Черкаси: Брама-України, 2006. – 440 с.

Petrenko K. V., PhD in Economics, Associate Professor,
National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
Kyiv, Ukraine

Honcharova O. M., PhD in Economics, Associate Professor,
Mykytiuk O. P., PhD in Economics, Associate Professor,
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine

ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF DEPRESSED REGIONS

Any economic system, both at the micro level (enterprise) and at the macro level, the state, is subject to the influence of many factors of internal and external nature in its functioning. Under globalization, external factors are more critical for activity, especially in the context of global crisis phenomena such as financial and economic crises. Considering the high impact of such phenomena on domestic regions, the problem of effective crisis management is very actual in order not only to minimize the negative consequences but also to succeed in further development, since successful management of crisis management uses the crisis as an opportunity to obtain additional competitive advantages, albeit under quite harsh conditions. Ensuring competitiveness of enterprises and strengthening of competitive advantages is a key task of effective crisis management.

Today, in difficult economic conditions, lack of stable economic growth and increased competition, limited financial resources it's very difficult for domestic enterprises to increase their competitiveness and ensure their own development. especially it's actual for some regions in the country, the so-called depressed ones, which have already exhausted the resources for effective crisis management, and need state support to ensure the growth of competitiveness of both individual economic entities and the region as a whole.

The economic development of any country is determined by the achieved standard of living of the population. Today, the state can develop stably, if its economic policy is aimed to improving the level and quality of life of citizens, increasing their ability to make their own future. To do this, it is necessary not only to increase the incomes of the population, but also to improve many components of the life level and quality: to create equality for education and employment; to provide gender equality opportunities; a high level of medical care and more. All this will allow the formation of high-quality and competitive labor resources, without which the competitiveness of a particular region loses its essential component.

International competition, globalization of markets, large-scale penetration of foreign goods into the Ukrainian market and insufficient scientific and technical support of

Izdevniecība «Baltija Publishing»
Valdeķu iela 62 – 156, Rīga, LV-1058

Iespiests tipogrāfijā SIA «Izdevniecība «Baltija Publishing»
Parakstīts iespiešanai: 2017. gada 28 decembris
Tirāža 100 eks.